

Ember van bent

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 31. szám, 2019. augusztus 2.

Falcsik Mari: Az igazi idő. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2019, 160 oldal, 1999 Ft

Felmerülhet az olvasóban a kérdés, hogy mi a viszonya Falcsik legújabb kötetének a fülszövegben is olvasható személyességhez? Úgy tűnik mintha egy jól körülhatárolható történettel rendelkező egyén lenne a beszélő, akinek vannak szülei, vannak emlékei, keze, lába (főleg bokája: *A bokám!*). Szerintem azonban a történetek egyedisége ellen vagy a személyesség ellen dolgozik a szövegek átélhetősége, általánossága, de még erősebben a gyakori allúziók és az egyéb szövegközi viszonyok. A *Zöldben* Baudelaire *Egy dög* című versét idézi meg: „lám van merszed a dögöt megszemlélni / [...] / a bomlást nézed - látod-e magad?”. Már a francia szimbolista költeménye is arról tanúskodik, hogy a megszólított szép hölgy teste is ugyanolyan körülmények között fog lebomlani, mint az eléje kerülő állati tetem. Falcsik versei ezt a testi egyediséget romboló aspektust hangsúlyozzák még tovább, az állatit el nem különítve az ember testi mivoltától.